

ΑΡΙΘΜΟΣ 3157/2011

ΤΟ

ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

18 ° Τμήμα

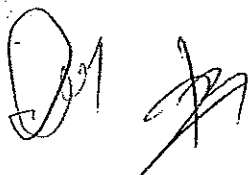
Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Εμμανουήλ Κλαδογένη, Πρόεδρο Εφετών, Όλγα Ντάρλα, Εισηγήτρια, Αλέξανδρο Ζιάκα, Εφέτες και από τη Γραμματέα Ιωάννα Ξανθάκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 3 Μαρτίου 2011 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΚΑΛΟΥΣΑΣ - ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ: Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία « _____ », που εδρεύει στο _____, και εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία εκπροσώπησε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ ο πληρεξούσιος δικηγόρος της Πάνος Αλεξανδρής.

ΤΩΝ ΚΑΘΩΝ Η ΚΛΗΣΗ - ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ: 1) μη κερδοσκοπικού αστικού Συνεταιρισμού Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ», που εδρεύει στην Αθήνα, και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) μη κερδοσκοπικού αστικού Συνεταιρισμού Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΡΓΩΝ ΤΩΝ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΤΟΥΣ», που εδρεύει στην Αθήνα, και εκπροσωπείται νόμιμα, 3) μη κερδοσκοπικού αστικού Συνεταιρισμού Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΩΝ "ΦΟΙΒΟΣ"», που εδρεύει στην Αθήνα, και εκπροσωπείται νόμιμα, 4) αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟΥ ΣΥΝ.ΠΕ» και με διακριτικό τίτλο «ΘΕΣΠΙΣ», που εδρεύει στην Αθήνα, και εκπροσωπείται νόμιμα, τους οποίους εκπροσώπησε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ ο πληρεξούσιος δικηγόρος τους Γεώργιος Καραζάνος.

Οι αιτούντες και ήδη εφεσίβλητοι, με την από 20-5-2008 αίτησή τους, προς το Μονομελές Πρωτοδικείο

2^ο φύλλο της υπ' αριθμ 3157/2011 απόφασης του Εφετείου
Αθηνών

Αθηνών, που έχει κατατεθεί με αριθμό 8854/2008,
ζήτησαν να γίνουν δεκτά τα όσα αναφέρονται σ' αυτήν

Το Δικαστήριο εκείνο εξέδωσε την υπ' αριθμ.
386/2009 οριστική του απόφαση με την οποία δέχθηκε
όσα έταξε σ' αυτή.

Την απόφαση αυτή προσέβαλε η εκκαλούσα με την από
26 Οκτωβρίου 2009 έφεσή της, προς το Δικαστήριο
τούτο, που έχει κατατεθεί με αριθμό 10114/2009,
δικάσιμος της οποίας ορίστηκε η η 18-2-2011 στο 18^ο
τμήμα (πιν 4), οπότε και αναβλήθηκε για την 20-5-2010,
κατά την οποία η συζήτηση δεν διεξήχθη λόγω αποχής
του Γραμματέα.

Ήδη η υπόθεση επανήλθε για συζήτηση με την
από 23 Δεκεμβρίου 2010 κλήση της καλούσας –
εκκαλούσας (αριθμ. εκθ. κατάθεσης 4273/2010),
εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και
συζητήθηκε,

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων,
κατέθεσαν εμπρόθεσμα τις προτάσεις τους και
παραστάθηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου
με δηλώσεις τους κατά το άρθρο 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΑΙ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Η ένδικη από 26-10-2009 έφεση της ηττηθείσας καθής η αίτηση κατά της υπ' αριθμ. 386/2009 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, έχει ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις και εμπροθέσμως, εφόσον δεν προκύπτει επίδοση της εκκαλουμένης . Επομένως, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω κατά την ίδια διαδικασία, ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (άρθρο 533§1 Κ.Πολ.Δ)

Με την από 10-5-2008 αίτηση που άσκησαν οι αιτούντες κερδοσκοπικοί αστικοί συνεταιρισμοί ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, ισχυρίσθηκαν ότι είναι Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης και Προστασίας Συγγενικών Δικαιωμάτων που έχουν συσταθεί και λειτουργούν νόμιμα στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 54 και 55 του Ν. 2121/1993, με αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων των μελών τους, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα για τον καθένα ορισμένα των οποίων αναφέρονται ενδεικτικά στην αίτηση, τα οποία τους έχουν αναθέσει τη διαχείριση του περιουσιακού

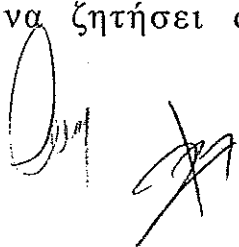
ωρήθηκε
ισχυήτρια

τους δικαιώματος επί των έργων τους και του συγγενικού τους δικαιώματος, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα εύλογης αμοιβής του άρθρου 18 Ν. 2121/1993 επί της αξίας των τεχνικών μέσων που είναι πρόσφορα για την αναπαραγωγή του ήχου και της εικόνας, ότι στις 24-3-2008 κοινοποίηση στην καθής την από 11-3-2008 εξώδικη δήλωση- πρόσκληση, με την οποία την καλούσαν να τους καταβάλει την προβλεπόμενη από το νόμο (άρθρο 18§3 Ν. 2121/1993) εύλογη αμοιβή επί των αναφερομένων προϊόντων που εισήγαγε από 10-10-2002 και εφεξής και να δηλώσει υπεύθυνα εντός μηνός την συνολική αξία των τεχνικών μέσων και του χαρτιού που εισήγαγε από 1-1-2003 έως 31-12-2007 και ότι η τελευταία δεν κατέβαλε την αμοιβή, ούτε υπέβαλε την εύλογη δήλωση. Με βάση το ιστορικό αυτό, ζήτησε να υποχρεωθεί η καθής να υποβάλει στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας την παραπάνω υπεύθυνη δήλωση και για την περίπτωση μη συμμορφώσεώς της να καταδικασθεί σε χρηματική ποινή 2934 ευρώ. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, με την προσβαλλόμενη απόφαση, δέχθηκε την αίτηση και ως κατ' ουσίαν βάσιμη. Κατ' αυτής παραπονείται η εκκαλούμενη – καθής η αίτηση τότε-, για λόγους που ανάγονται σε

εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητεί την εξαφάνισή της, — προκειμένου να απορριφθεί η αίτηση.

Κατά τις διατάξεις των παραγράφων 3, 4 και 6 του άρθρου 18 του Ν. 2121/1993 "περί πνευματικής ιδιοκτησίας, συγγενικών δικαιωμάτων και πολιτιστικών θεμάτων" όπως συμπληρώθηκε με το Ν. 2435/1996, εάν για την ελεύθερη αναπαραγωγή του έργου χρησιμοποιούνται τεχνικά μέσα, όπως συσκευές εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, μαγνητικές ταινίες ή άλλοι υλικοί φορείς πρόσφοροι για την αναπαραγωγή ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, φωτοτυπικά μηχανήματα, χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες ή ηλεκτρονικοί υπολογιστές, οφείλεται εύλογη αμοιβή στο δημιουργό του έργου και στους κατά την παρούσα διάταξη δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων. Σε κάθε περίπτωση ο υπολογισμός γίνεται κατά την εισαγωγή ή τη διάθεση από το εργοστάσιο ή την χονδρική ή τη λιανική πώληση. Η αμοιβή καταβάλλεται από τους παραγωγούς ή τους εισαγωγείς ή τους εμπόρους των αντικειμένων αυτών και σημειώνεται στο τιμολόγιο, εισπράττεται δε από τους Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης που καλύπτουν εν όλω ή εν μέρει την ενδιαφερόμενη κατηγορία δικαιούχων, οι οποίοι επιλέγουν τον οφειλέτη (παρ. 3). Κάθε Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης έχει το δικαίωμα να ζητήσει οποτεδήποτε από οποιονδήποτε οφειλέτη,

ωρήθηκε
ισσηγήτρια

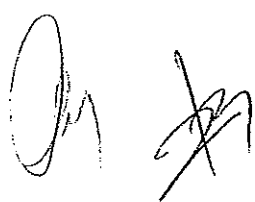

κοινοποιώντας του σχετική πρόσκληση, να δηλώσει εγγράφως και υπευθύνως κατά το Ν. 1599/1986 προς τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ) α) τη συνολική αξία των συσκευών εγγραφής ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, φωτοτυπικών μηχανημάτων, χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπίες, ηλεκτρονικών υπολογιστών ή άλλων τεχνικών μέσω, τα οποία χρησιμοποιούνται για την αναπαραγωγή έργου κατά τα ανωτέρω και τα οποία, κατά περίπτωση εισήγαγε ή διέθεσε ή πώλησε και β) ότι αυτή είναι πράγματι η συνολική αξία, χωρίς καμιά απόκρυψη. Μέσα σε ένα μήνα από την κοινοποίηση σχετικής πρόσκλησης ο οφειλέτης υποχρεούται να υποβάλει στον ΟΠΙ την ως άνω υπεύθυνη δήλωση, υπεγεγραμμένη από τον ίδιο, όταν πρόκειται για ατομική επιχείρηση, ή από τον κατά το καταστατικό εκπρόσωπό της, όταν πρόκειται για εταιρία. Αν ο οφειλέτης δεν συμμορφωθεί με την υποβολή της υπεύθυνης δήλωσης, το Μονομελές Πρωτοδικείο, δικάζον κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, διατάσσει την άμεση εκ μέρους του κληθέντος υποβολή της υπεύθυνης δήλωσης, με την απειλή (αντικατασταθείσης της λήξης "απειλής" με τη λέξη "καταδίκη" με το άρθρο 10§ 33 α

N. 3207/2003) σε κάθε περίπτωση μη συμμόρφωσής του, χρηματικής ποινής υπέρ του αιτούντος οργανισμού 1.000.000 δρχ. μέχρι 10.000.000 δραχμών .

Με τις διατάξεις αυτές θεσπίστηκε εύλογη αμοιβή για τους δημιουργούς, ως "αποζημιωτικό" αντιστάθμισμα, επειδή επιτράπηκε η ελεύθερη αναπαραγωγή πνευματικών έργων για ιδιωτική χρήση, χωρίς την άδειά του. Λόγω δε του ότι είναι πρακτικά ανέφικτο να ελεγχθεί και διαπιστωθεί η αναπαραγωγή με τεχνικά μέσα, συγκεκριμένων έργων που προέρχονται από συγκεκριμένους δημιουργούς, δεν τέθηκε ως προϋπόθεση της γέννησης και του απαιτητού της εύλογης αμοιβής, η επίκληση και απόδειξη αναπαραγωγής ορισμένου έργου, αλλά η εύλογη αμοιβή, στα πλαίσια του άρθρου 18, υπολογίζεται στο σύνολο των τεχνικών μέσων και συσκευών που κρίνονται πρόσφορα για αναπαραγωγή, ανεξαρτήτως του αν με αυτά θα αναπαραχθούν προστατευόμενα με βάση τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας έργα. Τα πιο πάνω εναρμονίζονται πλήρως με την Οδηγία 2001 /29 και ειδικότερα με την αιτιολογική σκέψη 35, στην οποία ως πολύτιμο κριτήριο για τον καθορισμό του ύψους της δίκαιης αποζημίωσης, αναφέρεται όχι απλώς η "ζημία" καθεαυτή, αλλά η "πιθανή" ζημία και ο "πιθανός" χαρακτήρας της ζημίας που προξενείται στο δημιουργό του προστατευόμενου έργου, έγκειται στη δυνατότητα αναπαραγωγής του έργου, χωρίς να πρέπει υποχρεωτικά

ωρήθηκε
ισηγήτρια

να επακολουθήσει πράγματι αναπαραγωγή. Επομένως, για την εφαρμογή των πιο πάνω διατάξεων, αρκεί η δυνατότητα χρησιμοποίησής των περιγραφόμενων τεχνικών μέσων και αντικειμένων (και τέτοια είναι οι συσκευές αναπαραγωγής εικόνας και ήχου, τα φωτοτυπικά μηχανήματα, πολυμηχάνηματα, χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπίες, εκτυπωτές, δισκέτες, σαρωτές- scanners κ.λ.π) και τυχόν απόδειξη ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση, το αντικείμενο δεν πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για ιδιωτική αναπαραγωγή, δεν απαλλάσσει τον παραγωγό, εισαγωγέα ή έμπορο από την καταβολή της αμοιβής. Επομένως, επιβεβαιώνεται και από το γεγονός, ότι ο νομοθέτης καθόρισε το ύψος της αμοιβής σε πάγιο ποσοστό, διαφορετικό για κάθε κατηγορία αντικειμένων, ανάλογα με την πιθανότητα χρησιμοποίησής τους για ιδιωτική αναπαραγωγή και δεν καθόρισε το ύψος αυτής κατά περίπτωση και σύμφωνα με συγκεκριμένα κριτήρια (βλ. Εφ. Αθ. 8251/2002, 6658/2009, 657/2010 προσκομ. Εφ. Αθ. 6233/2007, Εφ. Θεσ. 954/2008, Εφ. Θεσ. 1002/2008 δημ. Τ.Ν.Π ΝΟΜΟΣ)

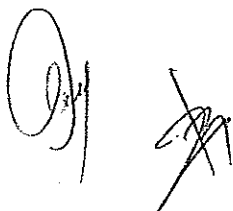
Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 54 §§ 1 εδ. α και 3 εδ. α Ν.2121/1993 οι δημιουργοί μπορούν

Εάν είναι αιτία
δημιουργίας. Το
όχι η καταβολή
της αμοιβής

Εάν αντιθέτως
από εκεί που
πεία της δυνα-
τότητας αναπαρα-
γωγής

να αναθέτουν στους Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης και Προστασίας τη διαχείριση ή την προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος ή εξουσιών που απορρέουν απ' αυτό, ενώ κατά το άρθρο 55 του ίδιου νόμου οι ως άνω Οργανισμοί έχουν τις αρμοδιότητες α)β).... γ).....δ) να εισπράττουν την αμοιβή που προβλέπεται από το άρθρο 18§3 του παρόντος νόμου..... ε) να προβαίνουν σε κάθε διοικητική, δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δημιουργών ή των δικαιοδόχων τους και ιδίως να υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, να εγείρουν αγωγές.... στ) να λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για τον καθορισμό, την είσπραξη και την κατανομή των εισπραττομένων ποσών. Εξάλλου βάσει του άρθρου 55§2 εδ. Τελευταία του ίδιου νόμου, ο Οργανισμός ενεργεί δικαστικώς και εξωδίκως στο δικό του όνομα, χωρίς να απαιτείται να διευκρινίζεται ποια είναι η σχέση που τον συνδέει με τον δικαιούχο. (βλ. Κουμάντος : Πνευματική Ιδ/σία εκδ. Η' σελ. 368). Απ' αυτά παρέπεται ότι για το κατ' άρθρο 216§ Κ.Πολ.Δ, που εφαρμόζεται αναλογικά στην προκειμένη περίπτωση του κρινόμενου δικογράφου, ορισμένο της αιτήσεως του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης, με την οποία ζητείται να υποχρεωθεί ο κατ' άρθρο 18§3 του ως άνω νόμου οφειλέτης να υποβάλει την προβλεπόμενη υπεύθυνη δήλωση, πρέπει να αναφέρεται αναγκαίως ότι

εωρήθηκε
εισηγήτρια

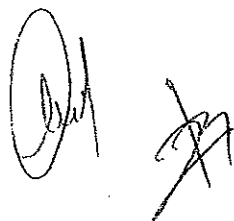

ο αιτών Οργανισμός έχει συσταθεί νόμιμα, ότι έχει την εξουσία διαχείρισης του περιουσιακού δικαιώματος συγκεκριμένης κατηγορίας δημιουργών για τους οποίους ενεργεί, ότι κοινοποίησε στον υπόχρεο γραπτή πρόσκληση για να προβεί στην υποβολή της σχετικής δήλωσης και ότι ο τελευταίος, αν και είχε υποχρέωση δεν υπέβαλε, τη δήλωση. Άλλα στοιχεία δεν απαιτούνται. Στην προκειμένη περίπτωση, από την επισκόπηση του δικογράφου της ένδικης αιτήσεως προκύπτει ότι αυτή περιέχει όλα τα στοιχεία, τα οποία κατά το πραγματικό του άρθρου 18§4 Ν. 2121/1993 απαιτούνται για να θεμελιωθεί το δικαίωμα των αιτούντων, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα αμέσως πιο πάνω και επομένως ο σχετικός λόγος εφέσεως που υποστηρίζει ότι η αίτηση είναι αόριστη γιατί δεν αναφέρονται οι καταρτισθείσες με τους δημιουργούς-μέλη των Οργανισμών, συμβάσεις ο χρόνος και η διάρκεια αυτών, ή τα λοιπά στοιχεία των μελών του (υπηκοότητα, διεύθυνση κατοικίας και λοιπά στοιχεία ταυτότητας), ή τα προστατευόμενα έργα, είναι απορριπτέος, ως αβάσιμος.

Από την επανεκτίμηση των εγγράφων που επικαλούνται και προσκομίζουν νομίμως οι διάδικοι - οι

ίδιοι επικαλούνται και μαρτυρικές καταθέσεις ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, αλλά δεν έχουν συνταχθεί πρακτικά λόγω μη συμπράξεως γραμματέα για τη συγκρότηση αυτού- πιθανολογούνται τα ακόλουθα ουσιώδη περιστατικά: Οι εφεσίβλητοι - αιτούντες είναι Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης και Προστασίας των Πνευματικών Δικαιωμάτων επί των έργων των μελών τους. Έχουν συσταθεί νομίμως με βάση τις διατάξεις των άρθρων 54-55 Ν.2121/1993, με βάση τις υπ' αριθμ. 8/1996, 21/1995, 6/1998 και 5/2002 αντίστοιχες πράξεις του Ειρηνοδικείου Αθηνών που καταχωρήθηκαν στο οικείο μητρώο συνεταιρισμών, η δε λειτουργία τους εγκρίθηκε με αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, δημοσιευθείσες νομίμως στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/Β/30.12.1997, ΦΕΚ 939/Β/22.10.1997, ΦΕΚ 1052/Β/4.6.1999 και ΦΕΚ 1147/Β/3.9.2002) και έχουν ως μέλη τους δημιουργούς των έργων του λόγου και εκδότες εντύπων ο πρώτος, δημιουργούς έργων εικαστικών τεχνών ο δεύτερος, φωτογράφους ο τρίτος και θεατρικούς συγγραφείς ο τέταρτος. Τα μέλη τους έχουν αναθέσει αντίστοιχα στον καθένα, με καταπιστευτικές μεταβιβάσεις την διαχείριση του περιουσιακού δικαιώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας επί των έργων τους, συμπεριλαμβανομένου ως εκ τούτου και του δικαιώματος εύλογης αμοιβής κατ' άρθρο 18§3 Ν. 2121/1993 επί της αξίας των τεχνικών μέσων αναπαραγωγής, φωτοτυπικών συσκευών, χαρτιού

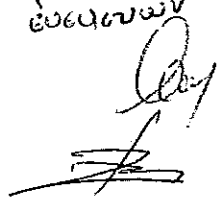
ωρήθηκε
σηγήτρια

7^ο φύλλο της υπ' αριθμ 3157/2011 απόφασης του Εφετείου
Αθηνών

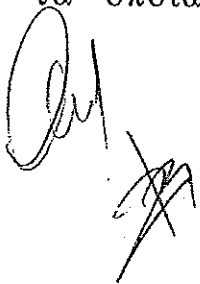
κατάλληλου για φωτοτυπία και ηλεκτρονικών υπολογιστών. Η καθής εισάγει και εμπορεύεται όλα τα ως άνω τεχνικά μέσα και αντικείμενα. Λόγω της δραστηριότητάς της αυτής, οι αιτούντες με την από 11-3-2008 εξώδικη δήλωση- πρόσκληση που επιδόθηκε στην καθής στις 24-3-2008, την κάλεσαν να τους καταβάλει την αμοιβή που ορίζεται στο άρθρο 18§3Ν. 2121/1993 επί των τεχνικών μέσων που εισήγαγε κατά το διάστημα από 10-10-2002 έως 24-3-2008, τα οποία ήταν πρόσφορα για την αναπαραγωγή προστατευόμενων έργων των μελών τους. Παράλληλα με την από 11.3.2008 εξώδικη δήλωση κάλεσαν αυτή όπως εντός μηνός από την επίδοση της, δηλώσει εγγράφως και υπευθύνως προς του Ο.Π.Ι(συμπεριλαμβανομένων των τηλεομοιοτυπικών μηχανημάτων - φαξ), των πολυμηχανημάτων που έχουν τη δυνατότητα φωτοτυπικής αναπαραγωγής, του χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπία διαστάσεων Α0, Α1, Α2, Α3 και Α4, Β5, Β4, Β3 ή σε ρολά 24,35,50,60 ινσών επιχρισμένου ή μη, βάρους 60-270 γραμμαρίων ανά τετραγωνικό μέτρο, των σαρωτών - scanners και των αποθηκευτικών μέσων με χωρητικότητα μικρότερη των 100 Mbytes, που εισήγαγε κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-2003 μέχρι 31-12-

Φαίνεται το Ν 1599
(1986 α) τα οποία
για αξία των
φωτοτυπιών
ευαισθητών

2007 και β) ότι η δηλωθείσα αξία είναι πράγματι η συνολική αξία, χωρίς καμιά απόκρυψη. Η καθής, μολονότι παρήλθε από την κοινοποίηση της πιο πάνω εξώδικης πρόσκλησης (28-3-2008) χρονικό διάστημα πέραν του μηνός, δεν συμμορφώθηκε προς την υποχρέωσή της, παρά μόνο, με την από 28-11-2008 δήλωσή της προς τον Ο.Π.Ι. δήλωσε υπευθύνως, δια του νομίμου εκπροσώπου της τα εξής: "Κατόπιν λεπτομερούς ελέγχου των στοιχείων της ως άνω από εμένα εκπροσωπούμενης εταιρείας, προέκυψε ότι κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-2003 έως 31-12-2007, ... η εταιρεία δεν εισήγαγε στην Ελλάδα κανένα από τα παρακάτω είδη: φωτοτυπικές συσκευές (συμπεριλαμβανομένων των πολυμηχανημάτων και των τηλεομοιοτυπικών μηχανημάτων που έχουν δυνατότητα φωτοτυπικής αναπαραγωγής), σαρρωτές (scanners), αποθηκευτικά μέσα με χωρητικότητα μικρότερη των 100 Mbytes, κανένα τύπο χαρτιού που να είναι κατάλληλο για φωτοτυπία. Κατά συνέπεια η συνολική αξία εισαγωγής των παραπάνω ειδών για το προαναφερόμενα χρονικό διάστημα, είναι μηδενική. Σημειώνεται ότι η παραπάνω δήλωση δεν καταλαμβάνει είδη, τα οποία ενδεχόμενα εισήχθησαν : α) και στη συνέχεια επανεξήχθησαν, ή /και β) τα οποία δεν πωλήθηκαν σε τρίτους, αλλά παρακρατήθηκαν ή / και αναλώθηκαν από την εταιρία για τις εσωτερικές επιχειρησιακές της ανάγκες ή / και γ) τα οποία διακριβωμένα πωλήθηκαν σε επιχειρήσεις,

ορίστηκε
σηγήτρια

υπηρεσίες ή οργανισμούς, δεδομένου ότι τα εν λόγω είδη, μη όντας πρόσφορα για αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση (ή για ιδιωτική χρήση εντός της Ελληνικής Επικράτειας) δεν εμπίπτουν στους σκοπούς του άρθρου 18 του Ν. 2121/1993, για τους οποίους δεν επιβάλλεται η παρούσα δήλωση. Οι παραπάνω δηλωθείσες (μηδενικές) αξίες εισαγωγής είναι πράγματι οι συνολικές αξίες χωρίς καμιά απόκρυψη". Σύμφωνα όμως, με όσα εκτέθηκαν στην αρχή της παρούσης, με το περιεχόμενο αυτό, η πιο πάνω δήλωση ερειδόμενη σε αυθαίρετη εκ μέρους της καθής ερμηνεία των σχετικών διατάξεων του νόμου, δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 18§3 Ν. 2121/1993, αφού δεν αναφέρει τα αντικείμενα και τεχνικά μέσα που εισήγαγε στην Επικράτεια και επομένως δεν υπάρχει συμμόρφωση της καθής προς τη ρητή εκ του άρθρου 18§4 του πιο πάνω νόμου υποχρέωσή της να δηλώσει τη συνολική αξία όλων των εισαχθέντων αντικειμένων που ζητήθηκαν από τους αιτούντες. Είναι προφανές ότι έτσι καθίσταται αδύνατο να υπολογισθεί η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή (4% επί των φωτοτυπικών συσκευών και του χαρτιού) που υπολογίζεται υποχρεωτικά επί της τιμής εισαγωγής, όπως αυτό αναγράφεται στο τιμολόγιο του ξένου οίκου

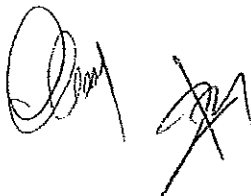
(άρθρο 18§10 Ν. 2121/1993), με αποτέλεσμα να καθίσταται αδύνατη η είσπραξη του συνόλου αυτής. Απ' αυτά καθίσταται προφανές η ύπαρξη του ουσιαστικού δικαιώματος των αιτούντων προς προστασία του περιουσιακού δικαιώματος των δημιουργών, καθώς και η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος για την υποβολή της ένδικης αιτήσεως, με την οποία ασκείται το δικαίωμα πληροφόρησής και περαιτέρω συμμόρφωσης της καθής, αφού η υποβληθείσα απ' αυτή δήλωση δεν συνιστά "συμμόρφωση", είναι αδιάφορο δε ότι δεν υπάρχει "ασφαλιστέο" δικαίωμα που να απαιτεί προσωρινή δικαστική προστασία με την έννοια της εξασφάλισης ή διατήρησης αυτού, όπως απαιτούν τα άρθρα 682 επομ. Κ.Πολ.Δ, εφόσον στην προκειμένη περίπτωση δεν πρόκειται κατ' ακριβολογία για γνήσια ασφαλιστικά μέτρα, αλλά για απόφαση με την οποία τέμνεται οριστικά η διαφορά, της οποίας απλώς η εκδίκαση για λόγους ταχύτητας, κατά νομοθετική παραπομπή (άρθρο 18§6Ν. 2121/1993) υπήχθη στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και επομένως δεν εφαρμόζονται όσες διατάξεις των άρθρων 682-705 Κ.Πολ.Δ είναι ασυμβίβαστες προς τη φύση της υποθέσεως και ιδίως οι διατάξεις που αφορούν τις προϋποθέσεις λήψεως ασφαλιστικών μέτρων (Ολ.ΑΠ 21-22/2002 Ελ.Δ 43, 1016, βλ. και Δημ. Κράνης στην Ελ. Δ. 44,σελ. 1225 επομ. και ιδίως 1229-1230). Συνεπώς είναι απορριπτέος ο δεύτερος λόγος εφέσεως, με τον οποίο η εκκαλούσα

ωρήθηκε
ισχυτήρια

υποστηρίζει τα αντίθετα, διατεινόμενη ότι η αίτηση είναι απαράδεκτη. Περαιτέρω, με τον πρώτο λόγο έφεσης, η εκκαλούσα πλήττει την εκκαλουμένη για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των προαναφερθεισών διατάξεων του νόμου, επειδή απέρριψε σιγή τον ισχυρισμό της, ότι δηλαδή το εισαχθέντα απ' αυτή πιο πάνω τεχνικά μέσα και αντικείμενα δεν διατέθηκαν προς ιδιωτική χρήση, αλλά σε μεγάλους χρήστες (Δημόσιο, υπηρεσίες, οργανισμούς), οι οποίοι προβαίνουν σε επαγγελματική χρήση και έτσι δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 18, καθόσον γι' αυτούς η αναπαραγωγή δεν είναι ελεύθερη, όπως συμβαίνει με τους ιδιώτες χρήστες, και ότι άλλα εξ αυτών διατέθηκαν για δικές της υπηρεσιακές ανάγκες. Ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτέος (και συνακόλουθα και ο λόγος εφέσεως), γιατί σύμφωνα με όσα εκτεθήκαν στην αρχή της παρούσης για την οφειλόμενη εύλογη αμοιβή α) αρκεί και μόνο το αντικειμενικό γεγονός της εισαγωγής στην ελληνική επικράτεια – γεγονός που η καθής δεν αρνείται - χωρίς να ενδιαφέρει ο σκοπός της περαιτέρω χρήσης, καθώς και β) το γεγονός ότι είναι πρόσφορα για αναπαραγωγή προστατευομένων έργων και δεν ενδιαφέρει αν

πραγματοποιήθηκε συγκεκριμένη αναπαραγωγή . Τούτο επιβεβαιώνεται και από το ότι μετά την τροποποίηση του άρθρου 18§3 του ως άνω νόμου με το άρθρο 14§1 Ν. 3049/2002 (που ισχύει από 10-9-2002) έπαυσε πλέον να λαμβάνεται ως βάση υπολογισμού της εύλογης αμοιβής η τιμή χονδρικής ή λιανικής πώλησης των αναφερομένων αντικειμένων και ως τέτοια λαμβάνεται αποκλειστικά πλέον υπόψη η τιμή εισαγωγής ή διάθεσης από το εργοστάσιο, γεγονός που εμμέσως πλην σαφώς αποσυνδέει την οφειλή της εύλογης αμοιβής από τον προν όν διατίθεται καταναλωτή και επιβάλλεται αδιακρίτως πλέον σε προηγούμενο στάδιο της εισαγωγής ή παραγωγής. Προς υποστήριξη των ισχυρισμών της, η εκκαλούσα επικαλείται και προσκομίζει την υπ' αριθμ. C-467/2008 της 21-10-2010 απόφαση του ΔΕΚ (υπόθεση PADAWAN SL) στο οποίοι επελήφθη κατόπιν προδικαστικού ερωτήματος του ισπανικού δικαστηρίου Audiencia Provincial de Barcelona, πλην όμως η απόφαση αυτή δεν έκρινε το επίδικο ζήτημα, αλλά επιλαμβανόμενο της υποθέσεως μεταξύ του αντίστοιχου ισπανικού Οργανισμού SGAE και της εταιρείας Padawan που εμπορεύεται CD-R-CD RW, DVD-R και συσκευές MP3, αναφέρεται στην ερμηνεία του άρθρου 5§2 στοιχ. Β' της Κοινοτικής Οδηγίας 2001 /29 που αφορά αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση, από φυσικό πρόσωπο, για μη άμεσους ή έμμεσους εμπορικούς σκοπούς με τον όρο ότι οι δικαιούχοι λαμβάνουν δίκαια αποζημίωση και

φωρήθηκε
ισηγήτρια

όχι στην ερμηνεία του άρθρου 5§2 στοιχ. α' της Οδηγίας, για την οποία πρόκειται στην ένδικη περίπτωση, που αφορά τη φωτοτυπική αναπαραγωγή σε χαρτί ή ανάλογο υλικό φορέα ανεξαρτήτως του αν η αναπαραγωγή προορίζεται για ιδιωτική χρήση ή όχι, περίπτωση που διαφέρει της πρώτης, που σχετίζεται με την αναπαραγωγή ηχητικού ή οπτικοακουστικού υλικού (CD-R-CD RW, MP3)(βλ. από 8-3-2011 με αρ. πρωτ. 16360 της Προέδρου του Ο.Π.Ι Διον. Καλλινίκου προς τον ΟΣΔΕΛ και παρατηρήσεις της ίδιας σε ΧΡΙΑ 2011 σελ. 214-216). Ενόψει, λοιπόν όσων προεκτέθηκαν, δεν συντρέχει κατά την κρίση του Δικαστηρίου δικαιολογητική αιτία για την υποβολή προδικαστικού ερωτήματος προς το (Δικαστήριό δικαιολογητική αιτία για την υποβολή προδικαστικού ερωτήματος προς το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σχετικά με την αντίθεση του άρθρου 18 Ν. 2121/1993 προς την ως άνω Κοινοτική Οδηγία,, εφόσον κρίνεται ότι αυτή είναι πλήρως εναρμονισμένη. Τέλος, απορριπτέος είναι και ο τέταρτος λόγος εφέσεως που πλήττει την εκκαλουμένη για κακή εκτίμηση των αποδείξεων, εφόσον όλα τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία (πλην των

ΕΔιαγράφονται
Εξαιρ (20/10/2011)

μαρτυρικών καταθέσεων που δεν προσκομίσθηκαν)
επανεκτιμήθηκαν από το δικαστήριο τούτο

Ύστερα απ' αυτά, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που
δέχθηκε την αίτηση ορθώς ερμήνευσε το νόμο και
εκτίμησε τις αποδείξεις και επομένως πρέπει να
απορριφθεί στο σύνολό της η έφεση και να καταδικασθεί
η εκκαλούσα στη δικαστική δαπάνη των εφεσιβλήτων
για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, λόγω της ήττας
της (άρθρα 183 και 176 Κ.Πολ.Δ)

Για τους λόγους αυτούς

Δικάζοντας αντιμωλία των διαδίκων

Δέχεται τυπικά την έφεση

Απορρίπτει αυτή κατ' ουσία. Και

Επιβάλλει σε βάρος της εκκαλούσας, τη δικαστική
δαπάνη των εφεσιβλήτων, για τον παρόντα βαθμό
δικαιοδοσίας, την οποία ορίζει στο ποσό των
τετρακοσίων πενήντα (450) ευρώ.

Κρίθηκε, και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 16
Ιουνίου 2011 και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια
συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 21 Ιουνίου 2011
χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοί
τους δικηγόροι.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Και τούτο με την επισημείωση
της υπηρεσίας του Εφετείου
Αθηνών λόγω προαγωγής και
μετά τη δημοσίευση και προ-
της καθαρογραφής της από-
φάσεως ο αρχαιότερος της
συνθέσεως Δικαστής